

warunkami pracy ewidencji czasu pracy w sposób umożliwiający natychmiastowy wgląd do tej ewidencji, o ile obowiązek ten jest konieczny dla potrzeb sprawowania przez ten organ nadzoru nad stosowaniem przepisów dotyczących warunków pracy, w szczególności z zakresu czasu pracy.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-345/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/91/WE — Charakterystyka energetyczna budynków — Artykuł 7 ust. 1 i 2, art. 9, art. 10 oraz art. 15 ust. 1 — Nieprawidłowa transpozycja — Brak transpozycji w przewidzianym terminie — Dyrektywa 2010/31/UE — Artykuł 29)

(2013/C 225/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik wspierany przez A. De Stefana, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie wszystkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 7 ust. 1 i 2, art. 10 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 1, s. 65) w związku z art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153, s. 13)

Sentencja

1) Nie ustanawiając obowiązku dostarczenia świadectwa charakterystyki energetycznej w wypadku sprzedaży lub wynajmu budynku zgodnie z art. 7 i 10 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i nie notyfikując Komisji Europejskiej środków transpozycji art. 9 dyrektywy 2002/91, Republika Włosa uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 7 ust. 1 i 2, art. 10, a także art. 15 ust. 1 tej dyrektywy w związku z art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil Constitutionnel — Francja) — Jeremy F. przeciwko Premier ministre

(Sprawa C-168/13 PPU) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuł 27 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. c) — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Zasada specjalności — Wniosek o rozszerzenie europejskiego nakazu aresztowania uzasadniającego przekazanie lub dalsze przekazanie innemu państwu członkowskiemu — Orzeczenie organu sądowego wykonującego nakaz państwa członkowskiego o wyrażeniu zgody — Środek zaskarżenia o charakterze zawieszającym — Dopuszczalność)

(2013/C 225/65)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil Constitutionnel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jeremy F.

Strona pozwana: Premier ministre

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil Constitutionnel — Wykładnia art. 27 i art. 28 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Rozszerzenie skutków europejskiego nakazu aresztowania — Istnienie w wykonującym państwie członkowskim środka zaskarżenia (odwołania) od wykonującego organu sądowego, w tym przypadku chambre d'instruction (izby śledczej) cour d'appel (sądu apelacyjnego) — Termin 30-dniowy

Sentencja

Artykuł 27 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. c) decyzji ramowej decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie środka zaskarżenia zawieszającego wykonanie orzeczenia organu sądowego, który w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania wniosku rozstrzyga o wyrażeniu zgody bądź na ściąganie, skazanie lub aresztowanie osoby w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zapobiegawczego związanego z pozbawieniem wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, inne niż to, które uzasadniało jej przekazanie, bądź na przekazanie osoby państwu